

Feina i treball

A. S. i D.

En els textos d'economia, d'empresa i del món laboral en general trobem ara i adés els mots **feina** i **treball**, que, espontàniament, diríem que són sinònims. Tanmateix, si els analitzem amb més deteniment, veurem que cada un presenta una distribució i unes restriccions particulars.

Antigament, *feina* volia dir 'coses per fer' i *treball*, 'pena, sofriment'. Aquests significats són encara vigents avui (*Tinc molta feina*; *Ho ha aconseguit amb penes i treballs*); *treball*, però, ha anat adquirint un nou sentit, en el qual, *inexplicablement*, s'ha anat diluint aquesta idea de patiment, i actualment equival a 'obra, feina que es fa'.

Ara, aquest acostament semàntic no implica una ambivalència total, és a dir, aquests dos mots no són sempre intercanviables: amb el significat de 'lloc en què s'exerceix regularment una activitat per la qual es rep remuneració', només podem utilitzar *feina* (*Quan sortiré de la feina m'hi arribaré*), i amb el significat d'obra manual, artística, intel·lectual', només podem fer servir *treball* (*Encara no has lliurat el treball de sociologia?*). D'altra banda, sembla que després d'un adverbi quantitatiu no hi acostuma a aparèixer mai, en singular, *treball* (**Tens poc treball, avui, oi?*).

L'ús ha anat fixant tota una sèrie d'expressions amb una forma o amb l'altra: així, per exemple, tenim **mercat de treball** 'conjunt de relacions i de processos d'intercanvi que s'estableixen segons l'oferta i la demanda de treball', **lloc de treball** 'àrea d'un centre de treball on els treballadors duen a terme la seva activitat', **empresa de treball temporal** (o ETT) 'empresa que exerceix d'intermediària entre les empreses que busquen treballadors temporals i les persones que busquen feina', **feina fixa** 'feina que requereix una prestació de serveis per un temps indefinit', **plus per feina perillosa** 'complement salarial assignat a un treballador que exerceix una tasca tipificada com d'alt risc' o **suspensió de sou** i **feina** 'sanció imposada

a un treballador que comporta la suspensió temporal de remuneració i de funcions'.

En definitiva, veient com està el *panorama laboral*, val més ser un **pencaire** que un **malfeiner**. Hem d'acceptar que els cansats fan la feina i que no ens podem permetre el luxe d'estar endillunsats, perquè de **treballar, feinejar, treballuscar i feinotejar** ens n'hem de fer un tip per a poder descansar.

[*Món Empresarial*, juny 2002]